

מתוך 'על האהבה'

על הולדת האהבה

הנה מה שמתרחש בנפש:

1. הערצה.
2. אתה אומר לעצמך: איזה תענוג לנשק אותה, לקבל נשיקות, וכדומה!
3. תקווה.

אתה לומד את שלמות מעלותיה; זה הרגע שבו אישה אמורה להיות מוכנה לעונג הגופני הגדול ביותר האפשרי. גם הנשים המאופקות ביותר, עיניהן מאדימות ברגע התקווה; התשוקה כה חזקה, התענוג כה מוחשי עד שהוא מתגלה באותות מובהקים.

4. האהבה נולדת.

לאהוב, כלומר שיש התענוג לראות, לנגוע, ולהרגיש בכל החושים, ומקרום ככל שאפשר, מושא אהוב שגם אוהב אותנו.

5. הקריסטליזציה הראשונה מתחילה.

אתה נהנה לקשט באלף מיני שלמות את האישה שברגשותיה אתה בוטח; אתה מאתר את כל פרטי אושרך תוך סיפוק ללא גבול. זה מגיע לכך שאתה מעצים אוצר כביר שהרגע נפל אליך מהשמים, אוצר שאותו אינך מכיר, ועם זאת חש שבעלותך עליו מובטחת.

הנח למוחו של אוהב לעבוד במשך עשרים וארבע שעות, והנה מה שתמצא:

במכרות המלח של זלצבורג משליכים ענף שאת עליו הסיר החורף, אל מעמקי המכרה השוממים; כשמוציאים אותו אחרי שנים שלשה חדשים הוא מכוסה בגבישים נוצצים: הענפים הזעירים, אלה שאינם עבים מרגלו של אנקור, עדויים באינסוף יהלומים רושפים וקורנים; אי אפשר להכיר עוד את הענף המקורי.

מה שאני מכנה קריסטליזציה, זו פעולת הנפש שמפיקה מכל מה שנוכח לפנייה את התגלית שבמושא האהבה נמצאים מיני שלמות חדשים.

נוסע מדבר על רעננות פרדסי התפוזים בגנואה, ליד חוף הים, במשך ימי הקיץ הלוהטים: איזה עונג לטעום את הרעננות הזאת יחד איתה!

אחד מידידיכם שובר את זרועו בשעת ציד: איזו מתיקות יש בטיפול של אישה שאותה אוהבים! להימצא תמיד לידה ולראות בכל רגע שהיא אוהבת אותך, הדבר מביא לכך שהכאב נעשה כמעט מבורך; מזרוע שבורה של ידיד מגיעים לכך שאין עוד לפקפק בטוב לבה המלאכי של אהובתכם. בקיצור, די במחשבה על שלמות כדי למוצאה באשה שאותה אוהבים.

התופעה הזאת, שאני מרשה לעצמי לקרוא לה קריסטליזציה, מקורה בטבע, שמצווה עלינו להתענג ושולח את הדם למוחנו, וזאת הן מעצם התחושה שהתענוגות גדלים בהתאם לשלמות מעלותיו של המושא האהוב, והן מעצם המחשבה: "היא שלי." לפרא אין זמן ללכת מעבר לצעד הראשון. הוא חש סיפוק, אך פעולת מוחו ממריצה לצאת בעקבות הצבי הנמלט ביער, זה שבבשרו הוא חייב מהר ככל האפשר להמציא תקנה לכוחותיו, שאם לא כן צפוי לו לצנוח מתחת לגרון אויבו.

בקוטב האחר של התרבות, אין לי ספק בכך שאישה רגישה תגיע לנקודה שבה היא לא תמצא סיפוק גופני אלא עם האיש שהיא אוהבת. זה ההיפוך ביחס לפרא. אולם בין עמי התרבות, לאישה יש פנאי, לעומת הפרא, שצרכיו דחופים עד שהוא נאלץ להתייחס לנקבה שלו כאל בהמת משא. אם נקבותיהם של חיות רבות מזלן עדיף, הרי זה משום שמחיתם של הזכרים מובטחת יותר.

אבל נעזוב את היערות ונשוב לפאריס. גבר עם תשוקה רואה את כל המעלות במה שהוא אוהב; ובכל זאת תשומת לבו עדיין יכולה להיות מוסחת, הואיל והנפש נעשית שבעה מכל מה שאחיד לכול, ואפילו מאושר עילאי.

והנה מה שמתרחש ומסיח את הדעת:

6. נולד הספק.

לאחר עשרה או שנים עשר מבטים, או סדרה של מעשים שנמשכים רגע או כמה ימים, כשתחילה ניתנות התקוות ואחר כך זוכות לאישור, האוהב נעור מהערצתו הראשונית; הוא התרגל לאושרו, או שהוא מודרך על ידי תיאוריה, זו שתמיד מתבססת על המקרים השכיחים, שאין לקחת בחשבון אלא נשים קלות להשגה. האוהב, אני אומר, תובע הוכחות יותר ממשיות, ותאב לדחוף קדימה את מזלו הטוב.

הוא נתקל באדישות, בקרירות, ואפילו בכעס, אם הוא מראה יותר מדי ביטחון; בצרפת זוהי נימה של אירוניה, שנראית כאומרת: "לא התקדמת במידה שאתה מדמה לעצמך." אישה נוהגת כך מכיוון שהיא מקיזה מרגע של שיכרון ומצייתת לצניעות, רועדת שחרגה ממנה, או פשוט מזהירות או מתוך התחננות.

האוהב מגלה שהוא מטיל ספק באושר שאותו הבטיח לעצמו; הוא בודק בחומרה את הטעמים לתקווה שאותם הוא האמין שראה.

הוא רוצה לצנוח שוב אל שאר עינוגי החיים, ומוצא שהם מחוסלים. פחד מאסון איום אוחז בו, וגם התלבטות עמוקה.

7. קריסטליזציה שנייה.

ובכך מתחילה הקריסטליזציה השנייה, שיוצרת כיהלומים אישורים לרעיון – "היא אוהבת אותי."

בכל רבע שעה של הלילה שבא לאחר הולדת הספק, אחרי רגע של אומללות איומה, האוהב אומר לעצמו: "כן, היא אוהבת אותי"; והקריסטליזציה פונה לגלות קסמים חדשים. ואז הספק לאה העיניים נאחז באיש ועוצר אותו כחטף. חזהו שוכח לנשום; הוא אומר לעצמו: "אבל האם היא אוהבת אותי?" בין החלופות האלה, קורעות הלב וטעונות העדנה, האוהב המסכן נרגש: "היא תעניק לי הנאות שהיא היחידה בעולם כולו שיכולה להעניק לי."

המוחשי באמת זו, זה המשעול שעל קצה שפתה של תהום מחרידה, ובמרחק נגיעה מהאושר המושלם, הוא שבמידה רבה מעניק עליונות לקריסטליזציה השניה, לעומת הראשונה.

האוהב נודד בלי הרף בין שלושת הרעיונות הבאים:

1. יש לה כל שלמות.
2. היא אוהבת אותי.
3. מה אעשה כדי להשיג את ההוכחה המובהקת ביותר לאהבתה?

הרגע הכי מייסר של אהבה שעודה צעירה, הוא זה שבו האיש מבחין שהסיק מסקנות מוטעות ושעליו להרוס מערכת שלמה של קריסטליזציה.

מגיעים אל הספק מתוך הקריסטליזציה עצמה.

(מצרפתית: אהרן שבתאי)